

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	6005200992
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6005200992.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Ivany Nemčekovej v právnej veci žalobcu FANTÁZIA Kereskedelmi Kft., Szent István krt. 18, fszt. 3, 1136 Budapešť, Maďarská republika, zastúpeného Advokátska kancelária VALAŠIK & PARTNERS, s.r.o., ul. 29. augusta č. 5, 811 08 Bratislava, IČO: 35 947 381, proti žalovanému I. I., D., XXX XX J., správca konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s., Robotnícka 841, 039 01 Turčianske Teplice IČO: 30 222 419, zastúpeného Advokátska kancelária GEREK & MESSINGEROVÁ, s.r.o., Horná Strieborná 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 253 011, o určenie poradia popretej pohľadávky vo výške 2.535.988,25 Eur a o vzájomnom návrhu, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52Cbi/42/2005-300 zo dňa 18. novembra 2015, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 52Cbi/42/2005-300 zo dňa 18. novembra 2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 99,50 Eur.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, v ktorom žiadal zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že už v odvolaní podanom dňa 12. novembra 2015 proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52Cbi/42/2005-263-Pú zo dňa 21. septembra 2015 uviedol, že ide o osobné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. mája 2014, sp. zn. 1Obo/51/2012, ktoré bolo vydané v súvisiacom konaní vo veci konkurzu na majetok úpadcu APIS, a.s., v konkurze vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod č.k. 28-24K 218/2002-4300, v ktorom sa výslovne uvádza, že pokiaľ súd prvého stupňa uložil povinnosť správcovi ako osobe oslobodenej od platenia súdnych poplatkov, nepostupoval v súlade so zákonom a dôvody, pre ktoré bolo takéto rozhodnutie vydané, neexistovali. Na základe takéhoto právneho záveru najvyššieho súdu žiadal napadnuté uznesenie zrušiť.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 470 ods. 4 CSP, prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania, nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Odvolateľ považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne z dôvodu, že od poplatkovej povinnosti je ako správca konkurznej podstaty oslobodený.

9. Základnou otázkou pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia je, či správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v aktuálnom znení (ďalej aj „ZKV“) je oslobodený od poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. o/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v aktuálnom znení (ďalej aj „ZoSP“).

10. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. o/ ZoSP je od platenia súdnych poplatkov oslobodený správca podľa osobitného predpisu, ak nejde o uplatňovanie nárokov z pohľadávok postúpených na úpadcu po vyhlásení konkurzu, s pripojeným odkazom na poznámku pod čiarou 3f, ktorá výslovne uvádza odkaz na zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a o doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“).

11. Podľa ust. § 206 ods. 1 ZKR konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

12. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. o/ ZoSP upravuje zákonné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, ktoré sa vzťahuje na správcov konkurznej podstaty ustanovených do funkcie podľa ZKR, čo možno vyvodiť z ust. § 206 ods. 1 tohto zákona, na ktorý poznámka pod čiarou odkazuje.

13. Ak by znenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. o/ ZoSP bolo prijaté bez poznámky 3f, tak by sa oslobodenie od poplatku týkalo všetkých správcov podľa osobitného predpisu (napr. správcu banky vykonávajúci výkon nútenej správy banky podľa zákona č. 546/2006 Z. z., hypotekárneho správcu podľa zákona č. 367/2004 Z. z.). Práve poznámka pod čiarou, ako normatívna proklamatívna časť, informuje pre potrebu aplikácie právneho predpisu v praxi, ktorý osobitný predpis má na mysli zákonodarca. V danom prípade ide o poznámku 3f/ priamo odkazujúcu na aplikáciu zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Preto oslobodenie od poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. o/ ZoSP sa vzťahuje iba na správcu ustanoveného podľa tohto zákona (t.j. ZKR).

14. Ako vyplýva zo spoločných, prechodných a záverečných ustanovení zákona o konkurze a

reštrukturalizácii, právne vzťahy súvisiace s konkurzom, ktorý bol vyhlásený podľa predchádzajúceho zákona (t.j. ZKV), sa spravujú týmto zákonom. Keďže v danom prípade bol vyhlásený konkurz a žalovaný bol do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovený uznesením zo dňa 23.10.2003, t. j. počas účinnosti zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, všetky právne vzťahy sa spravujú podľa tohto zákona. Správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa ZKV nie je teda oslobodený od súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. o/ ZoSP.

15. Najvyšší súd poukazuje aj na stanovisko obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obpj 1/2010 zo dňa 23. 11. 2010, ktorým zaujal zjednocujúci výklad k ustanoveniu § 4 ods. 2 písm. o/ ZoSP (v roku 2010 išlo o výklad totožného ustanovenia v zákone formulovaného pod písmenom m/ citovaného ustanovenia ZoSP) tak, že “správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov nie je oslobodený od poplatku v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov“.

16. Čo sa týka odvolateľom formulovanej námietky už vysloveného záväzného záveru najvyššieho súdu o existujúcom oslobodení správcu aj vo veci prejednávanej, tejto nemožno vyhovieť. Uznesením NS SR v konaní sp. zn. 1 Obo 51/2012 zo dňa 29.5.2014, na ktoré žalovaný poukazuje, rozhodoval najvyšší súd vo veci správcovi uložennej povinnosti zložiť trovy dôkazu. Najvyšší súd ako súd odvolací v danej veci uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie uložil povinnosť náhrady trov dôkazu správcovi (z dôvodu, že z jeho podnetu takéto trovy vznikli), nepostupoval v súlade so zákonom a dôvody, pre ktoré bolo takéto rozhodnutie vydané, neexistovali. Základom tejto úvahy najvyššieho súdu bola skutočnosť, že použité ust. § 147 ods. 1 OSP bolo vylúčené z povahy veci, keďže správca nebol pre túto časť konania jeho účastníkom. Z uvedeného je zjavné, že najvyšší súd sa v predmetnom rozhodnutí nezaoberal primárne oslobodením (resp. neoslobodením) správcu od poplatkovej povinnosti.

17. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, keď správcovi konkurznej podstaty vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 99,50 Eur podľa položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov ZoSP.

18. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. Odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie.